

ע"פ 11845-08-20

בבית המשפט המחוזי מרכז

לוד

בעניין:

ליאור קופלוביץ ת.ז. 65940843

באמצעות ב"כ עו"ד גונן בן יצחק
מרח' המסגר 56 ק-4 תל אביב

טל': 077-7001244; פקס: 077-7050912; נייד: 052-3588053

להלן: "המערער";

-נגד-

משטרת ישראל

באמצעות היחידה החוקרת להב 433
היחידה הכלכלית

לוד

להלן: "המשיבה";

ערעור על החלטת בית המשפט העניין החזרת תפוסים

המערער מתכבד להגיש לבית המשפט הנכבד ערעור על החלטת בית המשפט השלום הנכבד בראשון לציון (להלן: **"בית משפט קמא"**) מיום 4.8.2020 בתיק הי"ת 6324-08-20 קופלוביץ נ' **מדינת ישראל** בו החליט בית המשפט הנכבד קמא כי צו תפיסה שהוצא כנגד המערער ובמסגרתו נתפסו מחשבים, מדיה מגנטית, התקני אחסון, מסמכים טלפונים ניידים ועוד – יישאר על כנו. המערער יבקש מבית המשפט הנכבד לבחון את היקף צו התפיסה הן לאור חומרת החשדות והן לאור העובדה כי המערער הינו עיתונאי עצמאי המוכר על ידי ארגון העיתונאים כמי שעוסק בעבודה עיתונאית ועל כן זכאי לחסיון החומרים העיתונאים, הקשורים לחקירה ובוודאי אלה שאינם קשורים לחקירה.

הצדדים לבקשה :

1. המערער, תושב תל אביב, משמש עיתונאי עצמאי ובלוגר אשר התפרסם בשם העט "אישתון" ועמד מאחורי מספר תחקירים בהם תחקיר מטלטל בנוגע לתופעת ההתאבדויות בצה"ל ובנוגע לפשיעה חקלאית. שימש בעבר בין היתר כעיתונאי בעיתון "הארץ". ביום 3.8.2020 נעצרו המערער וחברתו לחקירה אצל המשיבה ונתפסו בביתם התפוסים.
2. המשיבה, משטרת ישראל היחידה החוקרת.

רקע עובדתי :

3. ביום 29.7.2020, במסגרת חקירה שניהלה המשיבה, הגישה המשיבה בקשה למתן צו חיפוש וחדירה לחומר מחשב וזאת על רקע חקירה שבצעה המשיבה בנוגע לחשד להטרדת עדה בפרשת 3000 המוכרת יותר בציבור כ"פרשת הצוללות".
4. בית המשפט השלום הנכבד בראשון לציון, נתן בו ביום את הצו המבוקש בהחלטת כבוד נשיאת בית המשפט הנכבד השופטת עינת רון.
5. ביום 3.8.2020 בשעות הבוקר המוקדמות הגיעו נציגים של המשיבה לבית המערער וחברתו ובצעו חיפוש בדירה.
6. במהלך החיפוש נלקחו על ידי המשיבה בין היתר הר"מ:
 - 6.1. 2 מחשבים, 2 ניידים ראשיים, + 10 מכשירי טלפון נייד משניים, עשרות התקני אחסון מדיה מגנטית מסוג דיסק און קי, כ- 10 הארד – דיסקים, קרטון או שניים של מסמכים, מצלמות כפתור, מצלמות מעקב, אקדח צעצוע + נרתיק, קסדת אופנוע, מעיל אופנוע, כרטיסי זיכרון של מצלמות.
7. בסיום החיפוש נעצרו המערער וחברתו לחקירה ביחידת המשיבה בחשד להטרדת עדה.
8. בחודשים האחרונים עסק המערער בתחקיר עיתונאי הנוגע לשחיתות שלטונית רחבת היקף הנוגעת לבכירים בשלטון בישראל ובין היתר לשתי פרשיות – פרשת 3000 המכונה בציבור "פרשת הצוללות" וכן בעניין מתווה הגז.
9. ככל שידוע למבקש הוא נחשד בהטרדת הגבי' מיכל עבאדי בויאג'ו אשר הייתה בעבר החשבת הכללית באוצר ועל פי המשיבה הינה עדה בפרשת הצוללות.

10. ביום 3.8.2020 הגיש המערער לבית המשפט השלום הנכבד בראשון לציון בקשה להחזרת תפוסים.

11. ביום 4.8.2020 התקיים דיון בבית המשפט השלום הנכבד בראשון לציון בהשתתפות הצדדים ובסיומו החליטה כב' נשיאת בית המשפט השופטת עינת רון כי הצו שהוצא על ידי המשיבה הינו צו מידתי וכי נקבע מתווה אשר יש בו כדי לשמור שהמשיבה "לא תיכנס לתחומים אסורים" על מנת לא לפגוע בעבודתו העיתונאית של המערער ועל כן הוחלט להשאיר את הצו על כנו.

12. כב' הנשיאה נתנה עיכוב בצו על ההחלטה עד ליום 5.8.2020 בשעה 14:00.

13. על רקע זה מוגש הערעור שבכותרת.

נימוקי הערעור:

כללי:

הערעור דכאן מתרכז במספר שאלות בסיסיות. השאלה הראשונה היא האם היתה עבירה? בית המשפט הנכבד קמא הוטעה לחשוב שכך אכן קרה, אלא כפי שיוצג להלן, כלל לא נעברה עבירה ומכאן שכלל לא היה מקום ליתן צווים בוודאי לא לעצור את המערער ולתפוס את התפוסים. יובהר, שגם אם בית המשפט הנכבד הגיע למסקנה כי היה מקום ליתן צו חיפוש, הרי שבהינתן העובדה שהעבירה המיוחסת למערער נוגעת בתפקידו כעיתונאי, ונעשתה במסגרת תפקידו העיתונאי הרי שממילא היה צריך לכל הפחות לצמצם את היקף הצו.

מכאן שהשאלה השנייה נוגעת להיקף הצו. המשיבה ביקשה וקיבלה צו גורף אשר במסגרתו הגיעה המשיבה לביתם של המערער ובת זוגו, והחרימו את כל הארכיון העיתונאי שלו ובכלל זה מחשבים עשרות הארד – דיסקים, עשרות התקני אחסון ניידים, מסמכים טלפונים ניידים ועוד, כאשר ברור כי 99% מהחומר שנתפס אינו קשור כלל ועיקר לחשדות הנטענים כלפי המערער וכי חשיפת המשיבה לחומר, גם במסגרת "מתווה" כלשהו שיוצג לבית המשפט הנכבד ואינו חשוף למערער, יהיה בה כדי לפגוע פגיעה אנושה בחיסיון החומר העיתונאי שבידי המערער, במקורותיו וביכולתו להמשיך לעבוד כעיתונאי עצמאי.

המקרה הנדון, הגם שהוא מקרה פרטי, הינו בעל השלכות מרחיקות לכת על חופש הפעולה של עיתונאים בכלל ובפרט עיתונאים עצמאיים שלא עומדת להם מערכת חזקה לצדם.

14. חקירת המערער נפתחה בחטא. בבסיס המעצר, החקירה ותפיסת התפוסים עומד מצג שווא שהציגה המשיבה לבית המשפט הנכבד קמא לפיו העדה המוטרת לכאורה הגבי' מיכל עבאדי בויאנגיז הינה עדה בפרשת הצוללות המוכרת כפרשה 3000.

15. אלא שלא מיני ולא מקצתי, העדה המוטרת לכאורה אינה רשומה כלל ברשימת עדי התביעה שפרסמה פרקליטות המדינה בדצמבר 2019 מעל לחודשיים עובר לאירוע שהוביל למעצר המערער.

העתק רשימת עדי התביעה אשר צורפה לכתב האישום של ראש הממשלה מר בנימין נתניהו מצורפת ומסומנת כ"נספח א" לערעור.

16. המשיבה יכולה להגיע לבד למסקנה כי היסוד הנפשי הנדרש לעבירת הטרדת עד כלל לא מתקיימת בענייננו במיוחד כאשר מדובר בעיתונאי שנמצא בשליחות עיתונאית לחקר האמת, ומכאן שמקל וחומר כאשר העד המוטרת כלל אינו עד!!!

17. לנוכח זאת מראש, לא היה מקום ליתן צווים כיוון שכלל לא התבצעה עבירה. על כן שגה ו/או חוטעה בית המשפט הנכבד קמא כאשר התעלם מעצם העובדה שבענייננו כלל לא התקיימה עבירה, ולמעשה הצווים שניתנו ואשר הובילו את המשיבה לפתיחת חקירה, לבצוע פעולות חקירה סמויות, למעבר לחקירה גלויה, לבצוע חיפוש ותפיסה, ולחקירת המערער ובת זוגו, לא היו אמורים להינתן מלכתחילה.

18. על כן לא ניתן להידרש לשאלת תפיסת החומרים על ידי המשיבה מבלי להידרש תחילה לעצם החשדות כלפי המערער, הגם שחשדות אלה יידונו אם וכאשר התיק יבשיל חלילה לכדי כתב אישום.

19. אם לא נקיים את הדיון המקדמי הנ"ל, הרי שלמשיבה יהיה הלכה למעשה מסלול שיאפשר לה להתעלם מהחיסיון לו זכאי. עיתונאי מכוח הפסיקה, והדבר יאפשר לה להיחשף לחומרים העיתונאים ולהיחשף אליהם בטרם יבשיל החליף הפלילי אם בכלל יתחיל החליף פלילי.

20. מצב בלתי מתקבל על הדעת זה, יהווה ריסוק של ההגנות המקובלות בפסיקה בנוגע לעבודה עיתונאית ומדובר במדרון חלקלק אשר עלול להוביל לריסוק החופש העיתונאי בכללותו. העיתונאיות

21. כאשר נפתחת חקירה נגד עיתונאי, במיוחד כאשר החשדות המיוחסים לו נוגעים לעבודתו העיתונאית, מיד צריכה להידלק נורה אדומה, ומצופה כי בית המשפט הנכבד, לצד שאלות

שנשאלות בכל חקירה פלילית "ריגילה" צריך לשאול את עצמו האם קיים חשש לסיכול עבודתו העיתונאית של החשוד אגב החקירה.

22. ודוק, אין המדובר כאן בחשדות כלפי עיתונאי אגב היותו אזרח, אלא בחשדות המתמקדים לתחקיר העיתונאי שבצע.

23. שאלה זו מקבלת משנה תוקף משום שהמערער חקר היבט של פרשת 3000, היא "פרשת הצוללות", פרשה שחקירתה הוטלה על ידי המשיבה.

24. קיים סיכוי רב, כי התחקיר עליו עבד המערער, יביך את המשיבה ויציג אותה במערומיה כמי שלא מיצתה היטב את חקירת הפרשה. מכאן החשש כי המוטיבציה העומדת בבסיס מעצרו של המערער ובוודאי בבסיס הבקשה הגורפת לצו תפיסה על כלל החומר הנמצא בידי המערער, זאת כאשר ברור כי לא קיים קשר משפטי ואו ראייתי בין כל הארכיון של המערער לבין העבירה הנטענת.

25. ראוי לתת תשומת לב לשאלת פתיחת החקירה – כיוון ששאלה זו יכול ויש לה השפעה על חוקיות ההליך כולו, זאת במיוחד אם מראש בוצעו איכונים על ידי המשיבה, אשר איכנו את המערער באזור ביתה של המתלוננת וזאת משום שבמידה ובוצע איכון כאמור, אשר זיהה את המערער כמי שהיה באזור בתוקף תפקידו העיתונאי, ולא ניתן צו מתאים הרי שההליך פסול מיסודו.

26. אם ניתן צו, הרי שהוא ניתן על ידי הטעיית בית המשפט בנוגע לעבירה שכלל לא התקיימה ומכאן שבשני המקרים יש להגיע למסקנה כי אין מקום לתפיסת החומרים ובוודאי לא לתדירה של המשיבה לחומרים שנתפסו.

27. עצם איכון עיתונאי בעת עבודתו העיתונאית (וזאת כרגע מבלי לקבוע מסמרות אם המערער אכן היה באזור אם לאו) יש בה כדי להטיל ספק של אי חוקיות לחקירה כולה.

28. המשיבה גם לא הציגה אסמכתא כי ככל שבוצע איכון, הרי שהוא בוצע מכוח צווים שניתנו בזמן אמת וזאת לנוכח הערת בית המשפט הנכבד קמא כי צווים (צווי חיפוש) בעניין נתנו ביום 29.7.2020.

29. ודוק, השאלה אינה מתייחסת רק לסכנת מקורות המידע – בית המשפט הנכבד קמא שגה כאשר לא התייחס בראש ובראשונה לסוגיית חסינות החומר העיתונאי, וכאשר לא הגדיר גבולות אלא קיבל את מתווה המשיבה מבלי לשים סייגים להיקף החומר התפוס.

30. החיסיון העיתונאי כמו גם החיסיון על חשיפת מקור אינו פרי החקיקה, אלא פרי הפסיקה אשר הלכה והשתכללה עם השנים.

31. ככלל, בקשה לצו מכוח סעיף 43 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט 1969 (להלן: **"הפסד"פ**) לא תוגש מקום שקיימת דרך חלופית, אשר פגיעתה באוטונומיה של מקבל הצו קטנה יותר (ראו רע"פ 761/12 **מדינת ישראל נ' מקור ראשון המאוחד (הצופה בע"מ ואח', פורסם באתר המשפטי "נבו")**).
32. השלב בהליך הפלילי בו נעשה השימוש בסעיף הוא בדרך כלל שלב החקירה המשטרתית, ותכליתה העיקרית היא לקדם את החקירה (ראו בש"פ 9305/08 **פלוגי נ' בית ספר אל מאמוניה לבנות, פורסם באתר המשפטי נבו**).
33. לסעיף שני תנאי סף מצטברים – **נחיצותו של החפץ לצרכי חקירה**, והימצאותו האפשרית ברשותו של מקבל הצו. התקיימותם של שני תנאים אלה אינם מחייבת את בית המשפט הנכבד ליתן צו, אלא לשקול אם יש לתיתו (ראו ע"פ 1761/04 **גלעד שרון נ' מדינת ישראל, פ"ד נח (4) 14, 9**).
34. במסגרת שיקול הדעת על בית המשפט הנכבד ליתן דעתו לקשר הענייני שבין החומר המתבקש לבין צרכי החקירה ולמידת הרלוונטיות של חומר זה (ראו דני"פ 5852/10 **מדינת ישראל נ' שמש, פורסם באתר המשפטי "נבו"**).
35. בקשה לפי סעיף 43 לפסד"פ נדונה, כפי שקרה בענייננו, במעמד המבקשת, במקרה זה המשיבה, וכפי שקרה במקרה דנן, התנגדות המערער (המבקש בהליך בבית המשפט הנכבד קמא) התקיים הדיון הנוסף ובו שמע בית המשפט הנכבד קמא את השגותיו של המערער.
36. הסמכות ליתן צו לפי סעיף זה כוללת בצידה סמכות להפעיל ביקורת שיפוטית לשם בחינת קיום תכליתו. לפיכך, גם לאחר שניתן הצו ונשמעת טענה נגדו – בענייננו טענת החסינות – נתון לשיקול דעתו של בית המשפט הנכבד אם לבטל את הצו אם לאו.
37. במקרה דנן שגה עם כל הכבוד בית המשפט הנכבד קמא כאשר לא התייחס בהחלטתו לקשר שבין החומר המתבקש לבין צרכי החקירה וכן לא למידת הרלבנטיות של חומר זה.
38. עוד שגה בית המשפט הנכבד כאשר לא התייחס לסוגיית חיסיון החומר העיתונאי ובכלל זה חיסיון מקורות המידע של המערער.
39. חופש העיתונות כולל את הזכות לאסוף מידע, וזכות זו כוללת את הצורך להגן על מקורות המידע, באשר **"עיתונות ללא מקורות מידע היא כנחל אכזב שמימיו יבשו"**. הפסיקה הרחיבה את החיסיון העיתונאי לכל מידע שעלול לחשוף את המקור, באשר **"היעדר הגנה ראויה מעמיד את מקורות המידע ביסכנת התייבשות"** (רע"פ 761/12 **מדינת ישראל נ' מקור ראשון המאוחד (הצופה בע"מ בפסקה ע"ד** [פורסם בנבו] (29.11.2012) (להלן: **עניין מקור ראשון**)).

40. על כן, היה על בית המשפט הנכבד קמא לשקול לכל הפחות הן את היקף הצו והן את הפגיעה האפשרית המגולמת בחובו.

41. אין חולק כי החומר שנתפס על ידי המשיבה כולל את כל הארכיון העיתונאי שמחזיק המערער, מצב המשול לכך שעיתונאי בעיתון "ידיעות אחרונות" יואשם בפגיעה בפרטיות או הטרדת עד ובית המשפט הנכבד היה מוציא צו לתפיסת כל הארכיון העיתונאי של "ידיעות אחרונות".

42. אין גם טענה מצד המשיבה כי יש לה טענה שכלל החומר שנתפס קשור כך או אחרת לפרשייה הנחקרת. קשר כזה לא הוצג בדיון על ידי המשיבה ולא בכדי – אין קשר כזה, ולמעשה בדיון הציגה המשיבה רשימה של תפוסים לגביהם ניתן לטעון (אם כי המערער אינו מודה בכך בהכרח) כי הם קשורים לחקירת המשיבה.

43. במיוחד במקרה בו מדובר על חיפוש בבית עיתונאי וכאשר אין מחלוקת כי החקירה נפתחה בעקבות פעולתו של החשוד כעיתונאי, ראוי היה כי בית המשפט הנכבד קמא יאזן בין צורכי החקירה מחד ובין אינטרסים אחרים העלולים להיפגע ובהם חופש העיתונות וזכותם של מקורות מידע להישאר חסויים.

44. המתווה שהוצג בפני בית המשפט הנכבד קמא ואשר לאורו החליט בית המשפט הנכבד קמא לאשר את הצו לדחות את בקשת המערער (בתיק דכאן) הינו מתווה העומד בסתירה מובהקת לרוח הפסיקה בשנים האחרונות.

45. המערער יטען כי עם כל הכבוד, בית המשפט הנכבד קמא שגה כאשר לא בחן את הסרת החיסיון בפועל, במתן צו החיפוש התפיסה והחדירה לחומרים, לאור הפסיקה ומבחני הסרת החיסיון כפי שנקבעו בפרשת ציטרין (ראו ב"ש 298/86 בן ציון ציטרין ואח' נ' בית הדין המשמעתי של לשכת עורכי הדין במחוז תל אביב) (להלן: "פרשת ציטרין").

46. ראשית, שגה בית המשפט הנכבד קמא כאשר לא בחן את "מבחן הרלבנטיות". בית המשפט הנכבד קמא למעשה מודה בהחלטתו כי מבחן הרלבנטיות כלל אינו מיושם, כיוון שאם המשיבה נאלצה להציג לבית המשפט הנכבד קמא מתווה שלפיו תבוצע בכלל החומר המחשבי בדיקה על פי מילת מפתח, הרי שמכללא ברור כי אף המשיבה עצמה כלל אינה יודעת מה והאם יש רלבנטיות כלשהי בחומר שנתפס.

47. מקל וחומר כאשר מדובר בחקירה המתנהלת מזה חודשים ארוכים כחקירה סמויה. המשיבה אספה ראיות זה מכבר, ויש לה את כל הכלים החקירתיים על מנת להצביע בפני בית המשפט הנכבד באופן מדויק על סוג והיקף החומר הדרוש לחקירה.

48. הפגיעה הנגרמת ממתן צו רחב היא פגיעה רחבה. היא פוגעת בפרטיותו של המערער כאדם, היא פוגעת בחופש העיסוק של המערער, היא פוגעת בחופש העיתונאי של המערער ויש בה פגיעת רחב בכלל העיתונאים בישראל.
49. מכלל האמור עולה כי המשיבה לא עמדה כלל במבחן הרלבנטיות והיא עושה כעת סוג של "רשת דיג" בניסיון לסרוק את מלוא הארכיון העיתונאי של המערער בתווה למצוא חומר רלבנטי וזאת תוך פגיעה קשה בזכויותיו החוקתיות כאדם וכעיתונאי.
50. המבחן השני שהוגדר בפרשת ציטרין הוא מבחן "מהותיות החומר". אין מחלוקת כי בתוך התפוסים נתפסו מספר פריטים שלשיטת המשיבה הינם מהותיים לתקירה – בקשר לאלה הכוללים בין היתר תג זיהוי, אקדח צעצוע ועוד – אין כלל מחלוקת. המחלוקת נסובה סביב תפיסת ארכיונו של המערער כפי שפורט.
51. המבחן השלישי שנקבע בפרשת ציטרין הוא מבחן "אפשרות אחרת להשגת הראיות". במקרה דכאן מגיש המערער את הודעת הערעור כאשר מטבע הדברים הוא פועל כסומא באפלת החקירה. לא ברור ולא נאמר למערער האם המשיבה הגישה לבית המשפט הנכבד קמא בקשה לפי סעיף 43 לפסד"פ בה פורטו מהלכי החקירה שנעשו לשם השגת הראיות ומדוע לא יכולה המשיבה להשיג את הראיות בדרך אחרת שאינה פוגענית.
52. יתרה מכך, לאור העובדה שהחקירה הסמויה מתנהלת מזה זמן רב, הרי שלא מן הנמנע כי בקשת הצו הינה בקשת סרק שאין בה כדי לקדם את החקירה אלא נועדה לשבור את רוחו של המערער, אשר בפועל נותר ללא מחשבים ללא ניידים ללא הארכיון העיתונאי שלו ובפועל ללא יכולת להמשיך בעיסוקו כעיתונאי עצמאי. אם נחזור למשל "ידיעות אחרונות" הרי שההקבלה היא שעיתונאי אחד בידיעות אחרונות ייחשד בעבירה והמשיבה תחריס את כל המתשבים כל אמצעי הדפוס כל מאגרי המידע של העיתון, קרי השבתה של גוף תקשורת. היותו של המערער עיתונאי עצמאי אין משמעה כי זכויותיו נופלות מזכויות של גוף תקשורת גדול ומבוסס.
53. תוצאה זו אינה מתקבלת על הדעת ואינה עומדת בקנה אחד לא עם הפסיקה ולא עם חומרת העבירות המיוחסות למערער.
54. רק לאחרונה התייחס בית המשפט העליון הנכבד לסוגיות הנושקות למקרה שבכותרת בבש"פ 7917/19 יונתן אוריך ואח' נ' מדינת ישראל (פורסם באתר המשפטי "נבו"). (להלן: "פרשת אוריך").
55. אמנם, בפרשת אוריך נדונה גם השאלה של חדירה לטלפונים ניידים בטרם ניתן צו תפיסה וחדירה, אולם ניתן ללמוד מפסק הדין מספר דברים הרלבנטיים גם בענייננו.

56. כך למשל קובע פסק הדין כי "ככלל לא תהא מניעה ממסירת חומר למשטרה" כל עוד קיים קשר ענייני בינו לחקירה". במקרה דכאן לא רק שהמשיבה לא הציגה קשר ענייני לחקירה אלא היא הגדילה והודתה כי ככל שקיים קשר כזה היא תחפש אותו באמצעות מילות מפתח בכלל החומר שנתפס.

57. בית המשפט העליון הנכבד קבע בפרשת אוריך כי "תנאי ומטרות החיפוש ייקבעו באופן שלא יפגע בפרטיות של אדם מעבר לנדרש". מגוחך לטעון כי תפיסת כל ארכיונו של אדם, הכולל מחשבים עשרות התקנים ניידים והארד – דיסקים וארגזי מסמכים לא יובילו בהכרח לפגיעה בפרטיותו, ומקל וחומר פגיעה בתפקידו העיתונאי (דבר שלא עלה לדיון בפרשת אוריך – ג.ב.ז.).

58. בפרשת אוריך קובע בית המשפט הנכבד כי "יש לתת את הדעת על פגמים קודמים שהתרחשו במהלך החקירה".

59. במקרה שלפנינו סירב בית המשפט קמא לבחון את נחיצות המעצר ואת הטענות כנגד המערער באספקריה של היותו עיתונאי ולא מי שעבר עבירות של פגיעה בפרטיות הטרדת עד וקשירת קשר לביצוע פשע.

60. בכך שגה עם כל הכבוד בית המשפט הנכבד קמא כיוון שלשיטת המערער זהו פגם אינהרנטי בחקירה. לו היתה נבחנת שאלת תפקידו העיתונאי כבר בשלב זה, הרי שבהכרח ניתן היה לכל הפחות לצמצם את הצו שניתן לגדי החקירה עצמה.

61. סירובו של בית המשפט הנכבד קמא לבחון את הסוגיה מוביל לפגיעה קשה כבר בשלב זה בזכויותיו המהותיות של המערער.

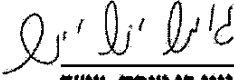
סיכום:

62. המערער הינו עיתונאי אשר נעצר ונחקר בעקבות תחקיר עיתונאי שבצע.
63. העבירוה העיקרית המיוחסת למערער – הטרדת עדה בפרשת הצוללות הינה עבירה שלא יכולה היתה להתקיים בהינתן שהמתלוננת כלל אינה עדה בפרשה ועל כן עצם החשד הנוגע למערער מופרך מיסודו. קשה להניח שעובדה זו נסתרה מעיני המשיבה, האמונה על החקירה בפרשת 3000, ועל כן נותר רק לתהות מה המניע האמיתי לקיום ההליך כנגד המערער.
64. בית המשפט הנכבד קמא שגה כאשר קבע כי צו תפיסה וחזירה לחומרים שנתפסו ברשות המערער יישאר על כנו וזאת תוך התעלמות ממבחני הפסיקה והעובדה כי מתן צו גורף מוביל בהכרח לפגיעה בפרטיותו של המערער (ובת זוגו שאינה צד להליך זה), לפגיעה בעיסוקו

כעיתונאי, לפגיעה אפשרית במקורות מידע, לפגיעה בחיסיון העיתונאי ולפגיעה רוחבית
במקצוע העיתונות בישראל.

65. בית המשפט מתבקש אם כן להפוך את החלטת בית המשפט הנכבד קמא ולקבוע כי צו התפיסה
והחדירה לתפוסים בטל.

66. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על צו עיכוב בצוע לצו לחדירה לתפוסים עד מתן פסק דין
בערעור שבכותרת.

גונן בן יצחק, עו"ד
ב"כ המערער